

dig olyan tökéletes és elképzelhetetlen módon része-sít ebből, hogy Pál ezt csak így tudta kifejezni: **„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek”** (1Korintus 2,9).

A Lukács 14,16-24 példázatban mondja el ennek a mennyei meghívásnak a lényegét:

1. Ki hivatalos oda? Isten nem tesz különbséget, mindenki hivatalos. Ebben az üzenetben az a fel-foghatatlan, hogy Isten mindenkit arra méltat, hogy Őhozzá menjen. Nála nem számít sem a származás, sem a foglalkozás, a nemzetiség, a bőrszín, az életkor vagy a műveltség. Ennél nagyobb elfogadás sehol sem létezik.

2. Hányszor hív meg Isten bennünket? Nemcsak egyszer kapunk meghívást, Isten többször is próbál-kozik. Példázatunkban három meghívásról van szó. Az üdvösségre hívó szó mindig a mára helyezi a hang-súlyt: **„Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket”** (Zsidók 3,7-8).

3. Hogyan kapjuk a meghívót? Az a három meghí-vás, amelyről a Lukács 14-ben olvasunk, egyre sürge-tőbb formában hangzik el. Először így szól: **„Jöjjetek, mert már minden készen van”** (17. vers), másodszorra már sürgetőbben fogalmaz a meghívó úr: **„Menj ki gyorsan..., és hozd be ide”** őket (21. vers), és harmad-szorra már ez áll ott: **„kényszeríts bejönni mindenkit”** (23. vers). Az Újszövetségben a görög **anagkazo** szó kilencszer fordul elő, ötször **unszolni** és négyszer **kényszeríteni** formában. E mögött tehát nem félnék kérlelés van. A kiküldött szolga beveti egész személyi-ségét, a meggyőzés, az igazság, a szeretet, a szelídség, az udvariasság, az állhatatosság és a kitartás minden eszközét felhasználja, sőt néha nagyon egyértelműen kell beszélnie, hogy óvja az embereket a pokoltól.

4. Hányan vesznek részt a vacsorán? A példázatban szereplő meghívottak sajnos valamennyien eluta-

sították a meghívást, nem elvi mérlegelések alapján, hanem azért, mert rossz fontossági sorrendet állítottak fel. Bármilyen szomorú is, a 24. vers elmondja a ke-serves valóságot azokra nézve, akik nem fogadták el a meghívást: **„Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorá-mat”**.

Meghívást kaptak, de nem mentek el. Az ünnepség nélkülük történik meg, örökre kívül rekednek. A Biblia ezt nevezi örök kárhozatnak, pokolnak. Isten meghí-vása ma még mindnyájunknak szól. Te hogyan dön-tesz? Azonban az asztal körül minden helyet el fognak foglalni. A Biblia úgy beszél erről, hogy az üdvözülők száma egyszer betelik, vagyis Isten ismeri ezt a számot. Ha az utolsó hely is betelt, nem küld több meghívót. A Jeremiás 8,20 ezt a betakarítás képével szemlélteti: **„Elmúlt az aratás, véget ért a nyár, és mi nem szaba-dultunk meg!”**

5. Miért hív meg bennünket Isten? Annak az okára, hogy miért hív meg bennünket Isten, nagyon gyorsan rátalálunk, hiszen az 1János 4,16-ban ez áll: **„Isten sze-retet”**. Isten lényét tekintve szeretet, és az Ő szeretete a forrása mindannak a szeretetnek is, amely bennünk, emberekben van. A Jeremiás 31,3-ban Isten közvetle-nül megszólít bennünket: **„Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen”**. Máshol Isten

egyenesen kihirdeti: **„Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen”** (Ezékiel 33,11).

6. Ki az, aki elfogadja a meghívást? Ha a mennyei belépőjegyről van szó, Jézus az illetékes, **„mert az Isten Őt rendelte engesztelő áldozatul”** (Róma 3,25a), és nélküle senki sem juthat el az Atyához (János 14,6). Megbocsátja minden bűnünket, és megtisztít min-den hamiságtól, ha őszinte szívvel megvalljuk neki (1János 1,9). Úgy fogadhatjuk el a meghívást, hogy imádságban átadjuk Jézusnak az életünket minden bűnünkkel és mulasztásunkkal együtt: **„Aki pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében”** (János 1,12).

Csak abban a fehér menyegzői ruhában, amelyet ek-kor kapunk (Máté 22,11; Jelenések 3,4; 7,9; 7,14 és 19,8), juthatunk be a mennybe. Isten szeretete min-dig univerzális. Ő nem személyválogató, nincsenek előítéletei, és szeretete nem a szimpátia alapján vá-logat. Mindenkit szeretne befogadni a szeretetébe. Ez a szeretet felfoghatatlanul tágas, és mégis van egy pont, ahol leszűkül, és a Biblia ezt sem hallgatja el: aki elutasítja a meghívást, aki nem bízza magát az Úr Jézusra, örökre elveszett marad. Egy ismert holland író, aki több keresztyén könyv szerzője, nagyon ta-lálóan írta:

„Mindnyáján a mennybe juthatunk akkor is, ha nem vagyunk egészségesek, gazdagok, híre-sek, műveltek, képzetek, szépek; akkor is, ha nincsenek barátaink, akkor is, ha 10 000 egyéb dolgot nélkülöz az életünk, de sose juthatunk a mennybe Jézus Krisztus nélkül.”

Ha ennek a kis írásnak az elolvasása után felismerted, hogy Jézus a megmenekülésed egyetlen útja, és mos-tantól fogva teljes szívedből követni akarod Őt, akkor ezt például a következő imádsággal fejezheted ki:

Úr Jézus, ma arról olvastam, hogy csak általad juthatok a mennybe. Szeretnék egyszer majd ott lenni nálad. Ments meg a pokoltól, ahová a bűneim miatt tulajdonképpen kerülnöm kellene! Olyan nagyon szeretsz, hogy meghaltál értem a kereszten, és elszenvetted a bűneim büntetését. Látod minden bűnömet, amelyet gyermekkorom óta elkö-vettem. Tudsz minden bűnömről, arról is, aminek most tu-datára ébredtem, de arról is, amit már régen elfelejtettem. Ismered a szívem minden rezdülését. Úgy olvasol a szívem-ben, mint egy nyitott könyvben. Úgy, ahogy vagyok, nem juthatok el hozzád a mennybe, mert eddig nélküled éltem. Szívből bánom a bűneimet, kérlek, bocsásd meg őket. Lépj be most az életembe, és újítsd meg! Segíts letenni mindent, ami nem helyes előtted, és segíts, hogy új szokásokat ala-kítsak ki, amelyeket áldásod kísérhet. Nyisd meg előttem az Igédet, a Bibliát. Segíts, hogy megértsem, amit mondani akarsz nekem, és adj engedelmes szívet, hogy azt tegyem, ami neked tetszik. Légy ezentúl az életem URA! Követni akarlak, mutasd meg az életem minden területére néz-ve, milyen úton kell járnom. Köszönöm, hogy meghallgatsz, hogy most Isten gyermeke lehetek, és egykor ott lehetek nálad a mennyben. Ámen.

Prof. Dr. Werner Gitt
informatikus, nyugalmazott igazgató

Eredeti cím: Die größte Einladung
A szerző honlapja: www.wernergitt.de

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany, Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de
Nr. 128-24: Ungarisch/Hungarian, 3rd edition 2022

A legnagyobb meghívás

Isten nekünk írt levele ...

WERNER GITT

A legnagyobb meghívás

Isten nekünk írt levele

Ki az, aki nem örül, ha kap egy személyre szóló levelet, amelyben szeretettel meghívják valahova? Tudtad, hogy a Biblia Isten nekünk írt levelének mondható? Ez a könyv Isten különleges meghívója.

Néha heves viták zajlanak arról, hogy a Biblia igaz-e. Azonban akármennyit is vitázunk a Biblia eredetéről és lényegéről, mindez végső soron haszontalan, ha Isten Igéje nem szólít meg bennünket személyesen. Még annak is mindjárt feltűnik, aki felületesen olvassa, hogy az egész Újszövetségnek levél jellege van. A benne található 27 írás közül 21-nek már a nevében is szerepel a levél szó: pl. Római levél, Korintusi levelek, Galata levél. A Lukács evangéliuma és az Apostolok cselekedetei első verseiből kiderül, hogy ezeket a könyveket is levélként fogalmazták meg. Még a Biblia utolsó könyve is tartalmaz több rövid levelet, amelyek hét különböző gyülekezetnek szólnak (Jelenések 2 és 3). Nem lehet véletlen, hogy a Biblia Jézus Krisztus evangéliumát mindenekelőtt levél formájában ismerteti meg velünk. Egy levél sosem merev és formális, nem józan törvénykönyv,

nem száraz tankönyv és nem tényeket egymás után felsoroló lexikon.

A levél a legszemélyesebb és legsajátosabb írásbeli híradás, amelyet egy szerető személy küld egy másiknak. Akik levelet váltanak, ismerik és becsülik egymást, és megosztják egymással szívük rezdüléseit. Elmondjuk egymásnak a gondjainkat és az örömeinket, és tudjuk, hogy a levelünk címzettje megért bennünket. A levél a személyes érdeklődés és szeretet jele. Isten azt szeretné, ha az Újszövetséget és azon felül az egész Bibliát úgy olvasnánk, mint **az Ő nekünk szóló levelét**. Isten szeret bennünket, és személyesen ismer, és ezért beszél hozzánk levél formájában.

Isten tudja, mikor csüggedünk el, mikor van szükségünk arra, hogy szóljon hozzánk, megvigasztaljon és bátorságot öntsön belénk.

- Tudja, mikor vagyunk veszélyben, és ezért figyelmeztet, helyreigazít és utat mutat.
- Tudja, mikor terhel bennünket bűn, és ezért egészen személyesen felajánlja nekünk a bűneink bocsánatát.
- Tudja, hogy mi, emberek céltalanul tévelygünk, és ezért örök célt ad nekünk.
- Tudja, hogy elveszettek vagyunk, és ezért felkínálja az örök életet.

Nekünk szóló Igéje mindig konkrét, közvetlen, és segítségünkre van életünk adott helyzetében. Ezért a Bibliát szerető szívvel és imádságos lelkülettel kell olvasnunk. Aki így közeledik hozzá, nagyon gazdag áldást fog nyerni, az viszont, aki kritikusan és hibát keresve olvassa, semmit sem fog belőle kapni.

Isten kérése

Isten, aki megalkotta, egyetlen okból küldi nekünk ezt a levelet: szeretné újból megnyerni azokat az embereket, akik a bűneset miatt eltávolodtak tőle. Nem szeretné,

ha bárki is elveszne, és ezért a Golgota keresztségével megindította **a világtörténelem legnagyobb mentőakcióját**.

Jézus építette meg azt a hidat, amely visszavisz az atyai házba. Most pedig olyanokat keres köztünk, akik képesek utat mutatni. Tanúkra van szüksége, akik beszélnek másoknak arról, hogyan menekültek meg ők maguk. Munkatársakra van szüksége, imádkozókra és lelkigondozókra, akik az öröm munkatársai. Olyanokra van szüksége, akik reménységet sugároznak ebben a félelemmel és tanácstalansággal, csüggedéssel és kilátástalansággal teli világban. Olyanokat keres, akik a szeretetét hordozzák egy olyan világban, ahol a gyűlölet, a viszály és a háború uralkodik. Misszionáriusokat keres, akik hirdetik az evangéliumot a közvetlen környezetükben, és olyanokat, akik elmennek széles e világra. Tanítókat, pásztorokat és evangélistákat keres. Olyanokat, akik szóban és írásban hirdetik az evangéliumot. Egyszóval: Istennél nincsenek munkanélküliek, senki sem felesleges.

A levél feladója választ vár tőlünk

Mennyire várjuk a választ, ha levelet küldtünk valakinek! Mennyivel inkább várja ezt Isten! Szeretetének nemcsak azzal adta bizonyítékát, hogy levelet írt nekünk, hanem azzal is, hogy megcselekedett valamit.

Nagyon magas árat fizetett azért, hogy mi megszabaduljunk a bűneinktől: **„Jézus Krisztus önmagát adta bűneinkért, hogy megszabadítson minket”** (Galata 1,4). Drága vérén váltott meg bennünket (1Péter 1,19). Nagyon elgondolkoztató a Zsidókhoz írt levél kérdése: **„hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel?”** (Zsidók 2,3). Isten tehát a személyes válaszunkat várja. Mit mondunk, amikor felajánlja nekünk az üdvösséget? Imádságban megszólíthatjuk Istent, és megmondhatjuk neki, hogy elértkezett hozzánk a levele. Megragadhatjuk Isten Jézusban felénk nyújtott kezét, segítségül hívhatjuk az Úr nevét, hogy üdvözlöljünk (Róma 10,13). Azzal jelezhetjük, hogy megkaptuk az üzenetét, hogy hálát adunk érte, és dicsérjük Őt. Ha szüntelenül olvassuk az Igét (Józsua 1,8), és hozzá igazítjuk az életünket, akkor mi magunk is levéllé válunk, amelyet mások olvasnak: **„A mi levelünk ti vagytok, amely be van írva szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember. Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Szellemével van felírva; és nem kőtáblára, hanem a szívek hústábláira”** (2Korintus 3,2-3).

Bárcsak az életünk, amelyet minden ember olvas, Isten levelévé válna, amely hívogat másokat. Csak akkor kerülhetünk Istennel szoros kapcsolatba, ha a Bibliát Isten nekünk írt leveleként olvassuk. A tudás jó dolog, de a szeretet még jobb. Erről a kapcsolatról mondja Jézus a János 10,27-28-ban: **„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.”** Aki már hallotta a jó Pásztor hangját, tudja, hogy ez a hang semmihez sem hasonlítható. Aki követi ezt a Pásztort, átment a halálból az életre, övé lett az örök élet.

Isten vár ránk!

Életünk során sok meghívást kapunk. Ez már gyermekkorunkban elkezdődik, amikor születésnapra zsúrra

hívnak meg. Felnőttkorunkban is kapunk különböző meghívásokat, születésnapra, jubileumra, bokrétaünnepre, kerti partira és esküvőre. Aztán vannak olyan ritka események, amelyekre meghívót kapni nagyon kíváncsi dolog: állami fogadásra, Nobel-díj átadóra, királyi koronázásra. Mindezekről az ünnepségekről elmondható:

- csak rövid ideig tartanak, gyakran csak egyetlen napig vagy egyetlen estéig,
- minél különlegesebb az ünnep, annál fontosabb számunkra a meghívás,
- a résztvevők száma mindig korlátozott.

A Biblia beszél arról is, hogy egy ünnepségre vagyunk hivatalosak. Azonban ellentétben az összes általunk ismert ünnepséggel, ez örökké tart. A vendéglátó a létező legnagyobb és leghatalmasabb személy: **maga Isten**. Isten nagy menyegzői lakomát, örömnepet készít. Ez a menny lényegi jellemzője: örök öröm, Istennel való közösség, Jézus örök jelenléte. Tehát a menny nem a világnak valamilyen állapota, nem népek politikai közössége, még csak nem is közgazdasági szempontok alapján kialakított államrend, vagy esetleg aszketikus szerzetesi élet. Mindezek emberi gondolatrendszerek eredményei. Isten azonban az életet és a teljességet akarja nekünk ajándékozni, itt a földön ennek előízét adja, odaát a mennyben pe-

